

Vinicije B. Lupis diplomirao je 1992. na dvopredmetnom studiju povijesti i arheologije u Zadru, a drugi put je, također u Zadru, diplomirao 1995. na studiju povijesti i teorije umjetnosti. Magistrirao je 1998. s temom *Liturgijsko srebro Stona do 1600. godine*, a doktorirao je 2004. u Zadru s temom *Moćnik dubrovačke prvostolnice*. Svoj rad u struci započeo je 1992. kao konzervator arheolog u Regionalnom zavodu u Splitu, a sljedeće godine radi kao konzervator povjesničar umjetnosti u Zavodu za zaštitu spomenika Dubrovnik. Godine 1992. kao arheolog konzervator Regionalnog zavoda za zaštitu spomenika kulture – Split vodio je arheološka istraživanja na lokalitetima Sv. Petra u Makarskoj i Sv. Jure u Tučepima. U svojstvu konzervatora povjesničara umjetnosti u Državnoj upravi za zaštitu spomenika kulture u Dubrovniku 1993. godine vodio je popis pokretne baštine i arheološka istraživanja na Veljem Vrhu na otoku Šipanu. Godine 1993. pohađao je Dubrovačku medievističku radionicu, a 1995. godine položio je državni ispit iz arhivistike. U Državnom arhivu u Dubrovniku obavljao je posao arhivista specijalista i voditelja Odjela nove građe XIX. i XX. stoljeća. Tijekom dosadašnjega interdisciplinarnog rada, koji se zahtijeva u suvremenoj znanosti, povezivao je više humanističkih disciplina: povijest, povijest umjetnosti, arheologiju i arhivistiku. Od 2007. radi u Institutu društvenih znanosti Ivo Pilar, a od 2008. voditelj je Područnog centra Dubrovnik toga instituta. Objavio je stotinjak znanstvenih radova i više knjiga s temom sakralne baštine, povijesti i povijesti umjetnosti dubrovačkog kraja i Boke kotorske. Urednik je više časopisa, zbornika i knjiga, a kao vanjski suradnik HRT-a dao je svoj prilog za cijeli niz dokumentarnih emisija o povijesti i baštini Dubrovnika. Bio je autorom niza zapaženih izložbi u Dubrovniku i na Korčuli, od kojih su najpoznatije: Križni put Johanna Andreasa Pfeffela iz župne crkve u Blatu (2006.), Stogodišnjica groblja sv. Križa u Blatu 1905.–2005. (2005.), Josip Kosirić Teodošević biskup korčulanski (1787.–1802.) (2005.), Izložba u

spomen L. M. Rogowskog iz Fonda Državnog arhiva u Dubrovniku (1998.) u suorganizaciji s Veleposlanstvom Republike Poljske, Emajlni reljefi na moćnicima sv. Vlaha (2001.), Izložba povodom 75. godišnjice Dubrovačkog simfonijskog orkestra, kao i Sv. Vlaha u povijesti i sadašnjosti (2012.).

Dobitnik je plakete Društva dubrovačke starine 2000. godine za prinos istraživanju povijesti Dubrovnika; iste godine dobio je i zahvalnicu Dubrovačkoga simfonijskog orkestra za uspješnu suradnju i doprinos promicanju njegovog rada. Dobitnik je zlatne povelje Matice hrvatske za knjigu *Sakralna baština Stona i okolice* 2002. godine, i srebrne povelje Matice hrvatske 1997. za knjigu *Ston u trešnji*. Godine 2002. dobio je diplomu Općine Orebić za višegodišnji rad na istraživanju i publiciranju povijesti Pelješca. Isto tako, 2006. godine dobio je nagradu Dubrovačko-neretvanske županije za postignuća u kulturi. Godine 2010. dobio je srebrnu povelju Matice hrvatske za knjigu *Doprinos Petra Kanavelića hrvatskoj pasionskoj baštini*, u suautorstvu s Hrvojem Mihanović-Salopek. Općina Blato dodijelila mu je 2011. srebrni grb za postignuća na području istraživanja povijesti i kulture Blata. Aktivni je član Predsjedništva Matice hrvatske – ogranak Dubrovnik, Velikog vijeća Društva prijatelja dubrovačke starine, Hrvatskoga arheološkog društva, Društva povjesničara umjetnosti Hrvatske, Hrvatskoga mariološkog instituta, Odbora za kulturu Hrvatsko-austrijskog društva Dubrovnik i Hrvatsko-armenskog društva u Dubrovniku.